

Sygn. akt III Ca 474/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędzia SR (del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 kwietnia 2015 r.

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta R.

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt II Ns 877/13

postanawia:

oddalić apelację.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Elżbieta Matyasik

Sygn. akt III Ca 474/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 lipca 2014r. Sąd Rejonowy zezwolił wnioskodawczyni na złożenie do depozytu kwoty 55,19 zł. z tytułu trzech wierzytelności zabezpieczonych hipotekami – umowną zwykłą na kwotę 22,19 zł, umowną zwykłą na kwotę 5,18 zł. i przymusową na kwotę 27,82 zł. – na nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej nr (...), wskazał, że depozyt ma być wydany Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta R. bez żadnych warunków. Sąd uznał złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu za prawnie uzasadnione w świetle okoliczności przytoczonych przez wnioskodawczynię, wywiodła ona mianowicie, że wierzyciel odmówił przyjęcia świadczenia wskazując na konieczność urealnienia jego wysokości.

W apelacji uczestnik postępowania zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 693¹ k.p.c. w związku z art. 467 k.c. przez błędną wykładnię i zastosowanie przejawiające się w zaniechaniu zbadania, czy przyczyny podane we wniosku korelują z przesłankami ustanowienia depozytu sądowego, art. 233 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego, co doprowadziło do błędów w ustaleniu stanu faktycznego i błędnego uznania, że wniosek z 1 czerwca 2012r. zawiera element zaoferowania świadczenia, a pismo uczestnika z 22 czerwca 2012r. element odmowy przyjęcia świadczenia, art. 693 w związku z art. 511 i 130 k.p.c. przez niezastosowanie w sytuacji, gdy wniosek nie spełniał wymogów ustawowych – nie przewidywał warunków wydania depozytu, co skutkowało wydaniem wadliwego orzeczenia. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany postanowienia przez oddalenie wniosku, ewentualnie

uchylenia postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji, zasądzenia od wnioskodawczyni kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zakres kognicji sądu w sprawie o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego określa art. 693¹ k.p.c. Według tego przepisu, w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W świetle okoliczności przytoczonych we wniosku słusznie za uzasadnione uznał Sąd Rejonowy złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu.

Skarżący przeczy prawdziwości twierdzeń przytoczonych we wniosku powołując w tym celu pismo wnioskodawczyni z 1 czerwca 2012r., które nie zostało złożone do akt sprawy, tym samym domaga się rozpoznania sprawy w zakresie, jaki wykracza poza kognicję sądu w postępowaniu depozytowym.

(...) spółka z o.o. w R. na uzasadnienie wniosku podała, że zwróciła się do uczestnika postępowania o przyjęcie świadczenia w celu zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonych hipotekami, w odpowiedzi wierzyciel odmówił przyjęcia świadczenia wskazując na konieczność urealnienia jego wysokości.

Odmowa przyjęcia świadczenia uzasadnia w myśl art. 467 pkt 4 k.c. złożenie przez dłużnika przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

Nie sprzeciwia się uwzględnieniu wniosku w świetle przytoczonych w nim okoliczności fakt powołany w apelacji co do ogólnej dostępności danych o numerach rachunków bankowych Urzędu Miasta.

Zgodnie z art. 486 § 2 k.c. wierzyciel dopuszcza się zwłoki, gdy bez uzasadnionego powodu bądź uchyla się od przyjęcia zaoferowanego świadczenia bądź odmawia dokonania czynności, bez której świadczenie nie może być spełnione, bądź oświadcza dłużnikowi, że świadczenia nie przyjmie.

Wierzyciel nie może odmawiać wnioskodawczyni – właścicielowi nieruchomości obciążonej hipoteką przyjęcia świadczenia, którego przedmiotem jest kwota zabezpieczona hipoteką.

Odmowa przyjęcia kwoty zabezpieczonej hipoteką uzasadnia złożenie tej kwoty do depozytu sądowego w celu doprowadzenia do wygaśnięcia hipoteki w oparciu o art. 99 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Wbrew twierdzeniom apelacji, wnioskodawczyni uzupełniła wniosek przez wskazanie, że depozyt ma być wydany uczestnikowi bezwarunkowo. Treść orzeczenia, w którym Sąd Rejonowy w ślad za uzupełnionym wnioskiem stwierdził, że depozyt ma być wydany uczestnikowi postępowania bez żadnych warunków oznacza, że wydanie depozytu powinno nastąpić na wniosek uczestnika bezwarunkowo.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Elżbieta Matyasik